

Poesia original completa Jeroni Zanné

/// MAR NOGUÉS, filòloga

El març d'enguany ha vist la llum l'obra *Poesia original completa* de Jeroni Zanné. L'edició de totes les poesies de Zanné ha estat curada per Martí Duran, doctor en Filologia Clàssica, autor de diferents llibres didàctics de llatí i durant molts anys professor de clàssiques a l'Institut Sa Palomera de Blanes.

L'obra poètica completa de Jeroni Zanné i Rodríguez (Barcelona 1873 – Buenos Aires 1934) consta de 420 poemes, alguns d'ells publicats primerament en premsa i després recollits en els vuit poemaris que es van publicar, el darrer dels quals pòstumament. Cal remarcar que a més d'aplegar en un sol volum tota l'obra de Zanné, el curador de l'obra ofereix al lector una secció d'una quarantena de poemes que havien restat fins a dia d'avui inèdits. Val a dir que a més d'incloure tota l'obra poètica de Zanné, el volum l'encapçala un pròleg del poeta Abraham Mohino seguit d'un llarg i rigorós estudi introductor que signa Duran. La ingent feina que ha dut a terme Duran és digna de remarcar i lloar, car a més del dessuït fa una edició de cadascuna de les composicions del poeta que presenta variants, a més de fornir comentaris allí on ho considera oportú.

Jeroni Zanné va començar a escriure ben aviat com articulista a revistes com *La Veu de Catalunya* o *Juventut*, on també hi va publicar poemes i narracions a més a més d'articles de crítica literària i musical. Zanné va ser un gran amant i fautor de la traducció al català de gairebé tota l'obra del compositor alemany Richard Wagner. Algunes de les seves poesies publicades a la revista *Feminal* van ser musicades per Carme Karr, "una de les figures senyeres del feminisme de principis de segle XX". L'any 1913 va decidir embarcar-se per anar a Buenos Aires, on va morir-hi.

Carner va dir que era "un dels nostres sonetistes més il·lustres". Certament Zanné va cultivar el metre del sonet, però va ser, juntament amb Costa i Llobera, un dels

primers a assajar adaptacions de metres clàssics al català. El precedent de Zanné va servir perquè poc més tard Margall i després Riba de forma definitiva amb la traducció de l'*Odissea* culminessin l'adaptació de l'hexàmetre al metre català. En el cas de Zanné la traducció del llibre primer de les *Odes* d'Horaci constitueix una fita en aquest terreny.

La poesia de Zanné és esteticitzant, presenta característiques winckelmannianes filtrades pel parnassisme francès, el neoclassicisme italià i el preraphaelisme anglès atès que l'*Antigor* és la font d'inspiració més pura, en paraules que el mateix Zanné cita de Verdi "Torniamo all'antica e sarà progresso".

En motiu de la glossa que va dedicar Zanné a Ruyra a la revista *Ressorgiment* (38, 1919) li va dedicar un sonet intitulat *Blanes* que fa així:

*Me trob a dalt del puig, segut vora de l'era
d'una blanca masia. S'ajochen els aucells.
Grogueja a Sant Joan la immensa ginestera.
S'aplana la mar verda pels freus i pels niells.*

*Al fons, Blanes xamosa, gran toia de clavells,
de lliris i de roses, tranquil·la i riallera.
Les últimes clarors, espurnes i destells
del sol, l'antic palau saluden de Cabrera.*

*Turons i més turons a l'horitzó s'estenen,
verds, bruns, negres, morats, com reposat onatge
de mar empedreïda. Al lluny, el vell Montseny*

*s'aixeca ple de boires, amb son posat ferreny.
Marines salabrors, que els vents suaus retenen,
amb joia se deslliuren i es perden pel boscatge.*

Fóra un bon homenatge que els blanencs tinguéssim una placa inscrita a Sant Joan amb aquest poema. ■

Jeroni Zanné
Editorial Tríode
Poesia catalana
PVP. 29,80 €

